

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger.

§ 14. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, hvis erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 nævnte adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen.

Stk. 3. Med hensyn til anke betragtes en særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden som en selvstændig dom.

Stk. 4. Retsplejelovens § 995, stk. 4, finder ikke anvendelse i de sager, der er nævnt i § 12.

§ 15. Hvis spørgsmålet om straf for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter denne lov, er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, skal politiet efter anmodning fra en skadelidt indbringe erstatningsspørgsmålet for den ret, for hvilken der ellers ville være blevet rejst tiltale. Erstatningsspørgsmålet behandles herefter, som om der var rejst tiltale i sagen. § 12, stk. 2, § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Politiet skal underrette de skadelidte om deres adgang til at forlange erstatningsspørgsmålet indbragt for retten.

Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport

§ 16. Bestemmelserne i denne lov finder ikke anvendelse på en fragtførers ansvar, hvis dette er omfattet af lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

Bemyndigelsesbestemmelser m.v.

§ 17. Trafikministeren udpeger eller anerkender et erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning til skadelidte, som er berettiget til erstatning for tab eller skade som følge af uheld i en anden medlemsstat af Den Europæiske Union end den, hvor den skadelidte er bosat, forvoldt af køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat.

Stk. 2. Trafikministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning samt om erstatningsorganets sagsbehandling.

§ 18. Trafikministeren udpeger eller anerkender et informationskontor, der kan bistå skadelidte med blandt andet identifikation af det skadeforvoldende køretøj, korrekt skadebehandlingsrepræsentanter og motorkøretøjsansvarsforsikringsselskab.

Stk. 2. Trafikministeren kan fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed, herunder dets sagsbehandling.

§ 19. Trafikministeren kan fastsætte regler om:

- 1) I hvilket omfang forsikringen i medfør af § 6 skal dække skade forvoldt i udlandet.
- 2) Forsikringspligtens gennemførelse, herunder om motorkøretøjsansvarsforsikringsselskabernes pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et motorkøretøjsansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige motorkøretøjsansvarsforsikringer.
- 3) Betingelser for betaling af løbende ydelser til DFIM.
- 4) Undtagelser fra forsikringspligten i § 6, for så vidt angår motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.
- 5) Betaling af erstatning for skader, der forvoldes i udlandet af selvforsikrede køretøjer.
- 6) Funktionerne for de skadebehandlingsrepræsentanter udenlandske forsikringsselskaber udpeger i Danmark, herunder tidsfrister for sagsbehandlingstiden m.v.
- 7) Anvendelse eller gennemførelse af Den Europæiske Unions forordninger og direktiver om erstatning og forsikring for motorkøretøjer.

§ 20. Trafikministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen eller en anden under Trafikministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt trafikministeren.

Stk. 2. Trafikministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.